

МАКЕДОНСКАТА САГА

Секоја година Велигденските пости го најавуваат духовното воскресение на Исус Христос Господ Бог, кој пред илјадници години се жртвувал за христијаните, а при тоа им ги простил гревовите кои биле направени во текот на изминатите 365 дена.

На тој начин им го покажал патот на слободата, кој всушност е и најголемото богатство за еден народ, овенчан во слава и во признание.

Македонскиот народ ја има таа чест да биде прв меѓу еднаквите, кој ја примил светата причест и Бог го дарувал со богољубие, со мудрост и со покајание. Апостолот Павле ги посетил Македонците, оставајќи ги задумани во посланието Господово, чиј свет дух не се спушта само за Велигден, туку и за време на молитвата и обраќањето кон "небесниот цар".

Овој празник не претставува само остварување на сонот и на претсказанијата, туку е доказ за љубовта на Бога кон човекот, иако предаден од незнајбожците сепак го примил целиот земски грев и така ја исчистил нивната душа од алчност, прељубство, од разбојништва итн.

Според тоа, овој христијански празник има доблест да покаже дека треба да ги простиме гревовите на другите, но истовремено нè подучува дека не треба да ги правиме нивните грешки, кои постојано ја мачат душата на верникот и го насочуваат кон канџите на ѓаволот, кој постојано нè искушува сите, и нас македонскиот народ.

Затоа, тој сè повеќе ја разбира неговата порака и се враќа во Црквата каде што со стотици години ги зачувал националниот дух, верата, јазикот и писменоста.

Македонската православна црква е мајка на македонскиот народ, а Македонците се нејзини синови, од чии срца се градат темелите на новите црковни објекти во Македонија и во светот.

Во тој контекст би требало да ја бараме основната Велигденска Божја порака, која вели - љуби го ближниот свој и не дозволувај забораваат да го откорне коренот, кој длабоко е нурнат во македонската почва, чии животни сокови се црпат од нашата традиција.

Затоа, Велигден не претставува само воскреснување на Исус Христос, туку и испишување нова страница од македонската историја која, за жал, во последно време е предмет на извиоперување. Но, сепак ја пребродуваме и оваа болка, бидејќи не постојат маки и патила без соодветна причина. А, таа и овој пат нè става во искушение - колку си го сакаме македонскиот народ и уште колку ќе треба да страдаме за да ја прочистиме нашата душа од одродниците и од среброљубците во нашите редови.

Поради ова сме распнати на три дела, еден клинец е закован во Егејскиот дел од Македонија, додека другиот ни ја бодне раката во Пиринскиот дел од Македонија, а третиот ни ја распарува вардарската душа, бидејќи многу премрежија ни ја колваат утробата.

Затоа, потсетете се на Велигден, овој светол ден не го врати синот Божји на Господа, туку ја врачи душата македонска, прочистена од вековните гревови. А, сега ние што телесно живееме на земјава, мораме духовно да ги сакаме верата, државата и нацијата, бидејќи патот кој ни го расчисти Исус Христос не смее да биде отворен за непријателите, кои везден нè чекаат од заседа. Затоа, враќајте му со љубов и верба на својот македонски народ а, пак, од горе Исус ќе ни испрати мир, спокојство и берикет. Тој не бара многу, освен да ја почитуваме нашата традиција, која вели дека треба да се вратиме на извориштето на реката. Таа жубори низ клисури и долини, дава сила, род и пород, дава иднина. Во таа насока мораме да се стремиме, бидејќи уште еднаш сме сардисани од сите страни, а glutница од непријатели чека од сенка и повторно сака да ја подели Македонија, да ја распарчи на ситни стаклени парчиња. Меѓутоа, тоа нема да им успее, бидејќи верата е најголемото наше богатство, кое треба да се негува и да се чува. Затоа, денес, утре или задутре, разбудете се со пораката Христос се роди, македонскиот народ со него се препороди!

Од основачот Ѓорѓија - Џорџ Атанасоски